

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, Καλά Χριστούγεννα,

Ερχονται οι μεγάλες γιορτές, τα Χριστούγεννα με το μήνυμα της Αγάπης, ο Νέος Χρόνος με την ευχές για ένα καλύτερο αύριο και τα Φώτα με το μήνυμα του καθαρμού, του καθαρισμένου νέου ξεκινήματος. Ετοι τις αισθάνομαι τις γιορτές φίλε μου, κι έτοι τις γιορτάζω. Μεγάλο το μήνυμα της θείας γέννησης.

«Επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία». Ειρήνη σ' όλη τη γη, καλή σκέψη στους ανθρώπους. Δεν προσθέτω τίποτα, λίγη σκέψη, λίγη κατανόηση.

Κι ο Νέος Χρόνος, ελπίδες και ευχές για το καλό, το καλύτερο... Το αύριο, το όνειρο, εκείνο το άγνωστο και το ποθούμενο. Και έρχονται και τα Άγια Θεοφάνια, που είναι κάθαροι, απόρριψη κάθε ρύπου ηθικού, πνευματικού αμαρτωλού, καθαρό ξεκίνημα, ανάλαφρη συνέδηση. Προετοιμασία για τίμια, δίκαιη, πθική δημιουργία. Οι εορτασμοί είναι ανθρώπινα σημάδια. Λαοί, εποχές, συνθήκες, ήθη και έθιμα, δόγματα, αντιλήψεις, καταστάσεις. Εμείς έχουμε την προετοιμασία, την Σαρακοστή. Σεμνά, αλλά και φωτεινά τα δικά μας Χριστούγεννα, οικογενειακά θα τα έλεγα, το σπίτι, η ενότητα, η συσπείρωση. Τόσο εύγεστο το φαγητό μετά τη νυστεία, τόση η χαρά της οικογενειακής συγκέντρωσης.

Αρχίζει η εορταστική περίοδος. Η Πρωτοχρονιά με τα τόσα της χαρακτηριστικά. Δώρα, γλυκά, μπουναμάδες, ξόρκια και προστατευτικά τεχνάσματα για το καλό, για ευλογημένο αύριο. Και ξεφαντώματα, φαγητά, χοροί, γλεντοκόπια. Ετοι τα ξέραμε, έτοι τα ζήσαμε. Και με τον Αγιασμό των υδάτων, κλείνει η περίοδος των μεγάλων πμερών, με τελευταία την εορτή του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, αφού αγιάσαμε το σπίτι, τα χωράφια και τα ζωντανά.

Δεν κατακρίνω το σήμερα, δεν κατηγορώ τα στολίδια και τα μπιχλιμπίδια που μας κατακλύζουν με την αποκριάτικη ατμόσφαιρα γύρω μας.

Δεν κρίνω. Άλλος κόσμος άλλες εποχές, άλλες συνθήκες, άλλοι καιροί. Βλέπω, διαβλέπω θα έλεγα πως στα προ-Χριστουγεννιάτικα πανηγύρια, δεν λείπει η καλή διάθεση, το πνεύμα της αγάπης. Βλέπω, θα δούνε το δικό, το συγγενή, τον φίλο. Η επαφή, οι ευχές, το δωράκι όλα αυτά μου λένε Καλά Χριστούγεννα. Δεν πειράζει που την άλλη μέρα δεν έχουν ούτε ένα «χρόνια πολλά», να φανεί πως είναι ακόμα γιορτή. Εκείνο που με λυπεί, που μου λείπει.... Μου λείπουν οι δικοί μου και οι Χριστουγεννιάτικες κάρτες που είναι σαν παρουσία των φίλων στο σπίτι.

Χρόνια πολλά φίλε Γιώργο, καλές γιορτές φίλοι μου.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ
Ντύθηκε τόσο γιορτερά.
Πολυχρωματισμένα
Η Άγια Κατανάλωση
Πού γίνε αρχή και τέρμα.
Εκλεισε τα παράθυρα
Του ορίζοντα, του φίλου,
Της τύψης, της συναίσθησης,
Της πθικής αξίας.
Κι ακολουθούμε ανήμποροι
Τη μάταιη πορεία
Της μπρανής, της αγοράς,
Της άνεσης, του τώρα.
Μιλάμε, ριχνούμε ματιές
Χωρίς ψυχή στα λόγια,
Χωρίς ανθρώπινη φωνή
Και επικοινωνία.
Και μόνο όταν στη μοναξιά
Ξανασυναντηθούμε
Με κείνο το καλό παιδί
Που κουβαλάμε όλοι,
Καθόμαστε κατάχαμα
Ανθρώπινοι κι ωραίοι
Και παίζουμε ανέμελα
Πεντόβολα με τ' άστρα.

Γρηγόρης

ΑΙΓΑΝΤΗΣΗ

Χρόνια πολλά και για εσένα καλέ μου φίλε και καλές γιορτές φίλοι μας αναγνώστες.

Είσαι πολύ επιεικής αγαπητέ Γρηγόρη, με αυτούς που νομίζουν πως ο Χριστός γεννήθηκε για να τους δώσει την ευκαιρία κρατάπλης στη γενέθλια Του. Ομολογώ ότι δεν είμαι ο καλύτερος των Χριστιανών, όμως σέβομαι την Ήμέρα και τη γιορτάζω σεμνά με την οικογένειά μου. Χθες το βράδι έβλεπα τηλεόραση και όλες οι διαφημίσεις για τα Χριστούγεννα αφορούσαν το κόστος των γαρίδων που μειώθηκε κατά \$4(!), εντυπωσιακά χοιρινά μπούτια και τις εκ-

πώσεις με την ευκαιρία των Χριστουγέννων! Ο Χριστός απουσιάζει από τα γενέθλιά του επειδή υποκύψαμε στο μοιραίο, την αδιάντροπη προπαγάνδα των εμπόρων για τα υλικά αγαθά που πρέπει ν' αποκτήσουμε. Για να τιμήσουμε δήθεν τον τρυφερό Ιησού, ή για να γεμίσουμε τις τοέπες τους με δισεκατομμύρια δολάρια; Να φάμε και να πιούμε τον αγλέουρα και να δανειστούμε δισεκατομμύρια δολάρια επειδή πιστέψαμε ότι είμαστε υποχρεωμένοι ν' ανταλλάξουμε δώρα.

Εγώ πιο πολύ εκτίμησα το όμορφο ανθοδοχείο που μού δώρισες πριν μερικές πημέρες χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος, παρά αν το έκανες σαν χριστουγεννιάτικο δώρο.

Θα μού πείς ίσως ότι είμαι μίζερος λόγω πλικίας, αλλά αυτή ήταν η άποψή μου και όταν ήμουν νέος. Ομως, αν τουλάχιστον εφαρμόζαμε τη διδασκαλία του Χριστού, ας καεί και το παλιάμπελο που λέει ο λόγος. Ομως ούτε αυτό κάνουμε. Ας ξοδέψουμε τα μαλιοκέφαλά μας σε δώρα και το ντερλίκωμα, αλλά βρε παιδί μου ας σκεφτούμε και τον φτωχό στη διπλανή πόρτα. Τον πλικιωμένο που ζει μόνος του, τον άρρωστο στο νοσοκομείο, το παιδάκι που δεν θα έχει ένα παιχνιδάκι, ή ένα καινούργιο ρούχο.

Ασφαλώς υπάρχουν άνθρωποι που τα κάνουν όλα αυτά και γνωρίζω πολλούς συμπάροικους που συμπεριφέρονται χριστιανικά τούτες τις άγιες μέρες. Υπάρχουν οργανώσεις, ιερωμένοι και φιλάνθρωποι που οργανώνουν πλουσιοπάροχα γεύματα για τους άστεγους, τους φτωχούς και αυτούς που ζουν μόνοι. Που εθελοντές μοιράζουν σε φτωχές οικογένειες χιλιάδες τσάντες γεμάτες τρόφιμα και παιχνίδια για να χαρούν και αυτές τη Γέννηση του Χριστού. Ομως επειδή, ότι θυμάται ο καθένας χαίρεται, μού λείπει το έθιμο των καλανδών επειδή οι γονείς μου προτιμούσαν να δώσω εγώ το φιλοδώρημα στα παιδιά που κτυπούσαν την πόρτα μας. Μού λείπει το χριστουγεννιάτικο μήνυμα αγάπης και ειρήνης σε ένα ταραγμένο κόσμο. Οπου οι υποκριτές και φαρισαίοι πολιτικοί πγέτες δήθεν «χριστιανοί» περιφρονούν τους φτωχούς πολίτες τους, ενώ βομβαρδίζουν ανελέητα σε ξένες χώρες αθώα γυναικόπαιδα, ή τους κλείνουν την πόρτα και τ' αφήνουν να σκυλοπηγούν με τις ευλογίες χριστιανών μουζακεντίν ιερωμένων. Καλά Χριστούγεννα φίλε Γρηγόρη και αναγνώστες μας με υγεία και ευτυχία, κρατώντας ζωντανή την ελπίδα για την «επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία»...